

MOORD IN DE KLEEDKAMER

Komische thriller in één bedrijf

door

JANNES BOSKER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOORD IN DE KLEEDKAMER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANNES BOSKER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MULLER - regisseur

WILLEM NOPPEL - herbergier

MIEP BARON – zijn huishoudster

HANNA – zijn ex-huishoudster

BILL EISEN - acteur

PETER SCHOEN - acteur

ELLY LEENDERTS - actrice

YVONNE VAN GISTEREN -actrice

BRIGADIER BERGSMA

RECHTER VAN INSTRUCTIE

DECOR:

Het stuk speelt op het toneel van een plattelandsgemeente.

TIJD:

Des avonds om acht uur.

HET DOEK GAAT OP

MULLER (*pas gearriveerd; nog gekleed met hoed en jas, met zijn rug naar het publiek. Draait zich om en roept naar rechts*): Bij mij gezond! Wie haalt het doek op?

MIEP (*achter*): Ik!

MULLER (*naar rechts*): Zakken, dat doek en vlug!

MIEP (*achter*): Vlug is een slak op een hazerug.

MULLER: Hoor haar! Ze rijmt. Nu komt er nog wat van?

MIEP (*op*): Het wil niet. De knoop is door het katrolletje getrokken.

MULLER: Wie heeft U gezegd, doek op te halen?

MIEP: Willem.

MULLER: Wie is Willem?

MIEP: De baas hier van het zakie. Hij zei: Acht uur halen, want dan moet ik de bezoekers verwelkomen!

MULLER: En wie ben jij?

MIEP: Ikke? Willem ze huishoudster, ze hulpie, ze slofie en ze voetveeg.

MULLER (*wijst op de schaarse toneelaankleding: drie stoelen, waarover heen een laken, tafel, stoel, schemerlamp. Op tafel fles cognac, paar glazen, telefoon en een spel kaarten*): Dan heb jij die rommel daar zeker neergezet?

MIEP: Nee, Willem. Ik ben wel ze slofie, maar hij moet niet probere met mij de kachel aan te make.

MULLER: Nou, zorg dat het doek dicht komt.

MIEP: Ik zal mijn best doen. Maar ik moet eerst nog even kijken waar Hanna uithangt.

MULLER: Wie is Hanna?

MIEP: De vorige voetveeg van Willem. Maar nu is ze geschift en als ze de kans krijgt, drinkt ze alle flessen leeg. (*gaat links af, roepend*) Hanna Hanna..

MULLER (*tot het publiek*): Geachte dames en heren. Mag ik mijzelf aan U voorstellen? Directeur en regisseur van de toneelgroep die vanavond voor U zal optreden., Mijn. verontschuldiging, dat we nog niet kunnen. beginnen.. We wachten namelijk nog op een speler. Maar nu het doek toch open is, even een korte inhoud van 't stuk. Het speelt in één der chicste flats van Londen. De kamer, rijk gemeubileerd, wordt bewoond door een jonge vrouw met haar huishoudster. Het is 12 uur in de nacht. De huishoudster is alleen thuis en legt zich zelf de kaart. Een dronken buurman, die zich in de deur heeft vergist, komt binnen. WILLEM (*in stofjas*): Hallo!

MULLER (*keert zich tot Willem*): Muller, leider van de toneelgroep.

WILLEM: Willem Noppel, leider van de drankgroep. (*lacht uitbundig*).

MULLER (*zuur*): Buitengewoon geestig.

WILLEM: Mag ik effe het woord voeren. MULLER: Met genoegen.

WILLEM (*neemt papiertje*): Geachte aanwezigen. Ik heet U allemaal hartelijk welkom hier in mijn zaal. Op de eerste plaats de leden van de kunstkring. Meneer de burgemeester, meneer de rechter, meneer de notaris en verder al mijn klanten. Ik heb gezegd. O ja, voor ik het vergeet. Donderdagavond klaverjassen. (*tot Muller*) Bedankt.

MULLER: Een. ogenblik. Ik had U geschreven een modern gemeubileerd vertrek op te stellen..

WILLEM: Vindt U mijn meubeltjes niet modern?

MULLER: Noemt U dit een kamer van een rijke vrouw in één der duurste flats in Londen?

WILLEM: Best mogelijk, dat de dame er warmpjes bij zit. Maar Willem moet toevallig voor haar meubeltjes zorgen en daar Willem maar matig bij kas is.. .

MULLER (*wijst op de drie stoelen met het laken*): Wat stelt dat voor?

WILLEM: De sofabank.

MULLER: Sofabank? Je bedoelt zeker sofabank. (*neemt fles*) Wat zit hier in?

WILLEM: Slappe thee. Heb U toch geschreven?

MULLER (*snuffelt verder*): Kom eens hier.

WILLEM: Wat nou weer?

MULLER (*neemt hoorn telefoon*): Waar is het snoer?

WILLEM: Foetsie.

MULLER: Hoor hem. Foetsie. Moet het hier draadloos gebeuren?

WILLEM: Wat maakt U toch een drukte. Telefoneren op toneel is toch maar flauwe kul. Ik heb jaren in een rederijderskamer gezeten. U had me moeten zien in „Moederzege of de parel van Savoye.“

MULLER: Was U de moeder?

WILLEM: Nee, haar zege.

MIEP (*van links*): Telegram voor meneer Muller.

MULLER: Dank je. En juffrouw, wilt U nu alsjeblijft het doek laten zakken.

MIEP: Het wil niet. We moesten het maar laten zitten.

MULLER: Laten zitten? Juffrouw verdwijn.

MIEP: Riep Jan Klaassen tegen Katrijn, en gaf haar mee met magere Hein (*links af*).

WILLEM (*lacht onbedaarlijk*): Ze is goed, hè?

MULLER: Buitengewoon.

WILLEM: Die moest je bij het toneel hebben.

MULLER: Ja, dat zou niet onaardig zijn.

WILLEM: Maar ze doet het niet. Eén van jullie soort heeft jaren geleden een smerige streek met haar uitgehaald. Misschien hebt U wel eens van hem gehoord? Bill Eisen heet de schurk.

MULLER: Bill. Eisen? (*schrikt*)

WILLEM: Ja. Mocht ik hem ooit tegenkomen, ik maak hem af, dat zwijn.

MULLER (*leest telegram*): Ook dat nog.

WILLEM: Moeilijkheden?

MULLER. (*leest*): Verhinderd, aangereden, beenbreuk; Harkeina.

WILLEM: Dat is kort maar, krachtig.

MULLER: Hoe kom ik mi aan een politieagent? *denkt een ogenblik na*) Zeg, jij bent een oud rederijker. Wil jij een rolletje doen?

WILLEM: ik?

MULLER: Het is niet veel. Je moet alleen maar even opkomen om iemand te arresteren.

WILLEM: Moet ik de lat er overheen leggen?

MULLER: Nee, alles gebeurt rustig.

WILLEM: Wat een sofstuk.

MULLER.: Kom mee! We hebben geen tijd te verliezen (*beiden rechts af*)

HANNA (*van achter. Ze is een geschift oud vrouwtje*): Keessie... (*zoekt*) Keessie. Waar is mijn katertje dan? (*zoekt*)

MULLER (*op*): Geachte dames en heren (*ziet Hanna*) Wat doet U hier?

HANNA.: Hebt U mijn katertje ook gezien?

MULLER.: Nee, ik heb hem niet 'gezien.

HANNA: Zal hij wel weer achter de poessies aanzitten.

MULLER: Best mogelijk, maar. . .

HANNA: Ze zijn allemaal gek op hem, de poessies.

MULLER.: Juffrouw. Wilt. U zo goed zijn..

HANNA.: Willem zijn vader, hield van me, maar zijn moeder was een jaloers mormel. Gelukkig is ze gestikt in een. pruimtabak.

MULLER: Zo zo, maar eh.

HANNA.: Eigen schuld, ze was er mee naar bed gegaan. Ik heb liever een rumboon dan een pruimtabak. U?

MULLER: Juffrouw..

HANNA: Willem is wel goed. Maar dat loeder van hem werkt met vergif. Ze heeft in alle flessen vergif gedaan, alleen om mij 'te pesten.

MULLER: Juffrouw, wilt U zo vriendelijk zijn van het toneel te gaan. We moeten beginnen. Gaat U maar in de zaal zitten.

HANNA: Liever niet.

MULLER: Waarom niet? Kunt U het goed zien.

HANNA (*wijst zaal*): De meesten die daar zitten, zijn ge- schift.

MIEP (*roept van links*): Hanna!

HANNA: Het loeder.

MIEP (*komt op*): Je katertje zit in 't kolenhok.

HANNA: De lievers. (*loopt achtergrond, draait zich om*) Loeder!
(*achter af*).

MIEP: Zo, daar zijn we een uurtje af. Ze is gek op het mormel. Ik weet zeker, dat als U het beest een trap gaf, ze U de ogen uit zou krabben.

MULLER: Dan lijkt me het beste geen been uit te steken.

Maar hoe zit het met het doek? Gaat het nu nog dicht?

MIEP: Ik zie er geen kans toe het dicht te krijgen.

MULLER: Nu, ik moet zeggen, de zaak is hier wel in orde. Kom mee, dan zullen we het samen proberen. (*beiden links af*)

ELLY (*van rechts, gevolgd door Bill. Beiden in kamerjas*): Bill Eisen ga weg! Laat me met rust.

BILL: Waarom? Je wilt Muller zo graag iets over mij vertellen, ga je gang, ik ben nieuwsgierig.

ELLY: Ik zal hem alles vertellen. Ik ben je meer dan zat.

BILL: Zo, ben je dat? Zal ik jou eens wat zeggen? Je houdt je bek, begrepen? (*pakt haar pols*) ELLY (*probeert zich los te wringen*): Laat me los!

BILL: Nu moet je eens goed naar me luisteren, Elly. Wanneer jij gaat kletsen, zal ik ook mijn mond eens opendoen.

ELLY: Omdat ik destijds je schulden heb betaald, die jij eerst gekwiteerd had met 'valse cheques?

BILL: Waar had je de centen vandaan?

ELLY: Gestolen, om jouw hachie te redden. Hoe is het mogelijk, dat ik van jou heb gehouden. Een drinker, bedrieger.

BILL (*geeft haar een klap in 't gezicht*): Houd je bek!

ELLY: Bah, wat ben je een laffe kerel. Ik spuug van je! BILL (*grijpt haar pols*): Spuug dan!

ELLY: Wanneer Peter dit hoort, vermoordt hij je.

BILL (*lacht verachtelijk*): Peter? Wie wil de stumper meebrengen?

MULLER (*op*): Verdomme. Wat is hier aan de hand. (*Elly vlucht links af*)

BILL: Gaat het je wat aan?

MULLER: Zie je niet, dat het scherm op is?

BILL: Zal me een zorg zijn. (*links af*)

MULLER: Heeft zijn moeder eens gezegd: wat is een lieve jongen.

Nah, zal ze wel abuis 'geweest zijn.

PETER (*van rechts*): Het is goed dat ik je tref. Ik vertik het langer, om met deze ploeg te werken.

MULLER: Wat hebben we nu weer?

PETER: Je dondert die schooier van een Bill Eisen er uit, of Elly en ik vertrekken. De ploert probeert haar te chanter. en, Nog even en ik sla hem zijn hersenpan in.

MULLER.: Peter, denk aan mijn zenuwen. Mocht je overgaan tot moord, wacht dan tot na de voorstelling.

PETER: Ika speel vanavond voor 't laatst.

MULLER: Moet jij weten. Kom we gaan beginnen (*links af*)

PETER.: Goed, ik zal het weten. (*wil links af*)

YVONNE (*van rechts*): Waar is Muller?

PETER: Hij gaat juist naar de kleedkamer.

YVONNE: Ik zal Muller eens vertellen, boe ik over die verloofde van jou denk.

PETER (*verbaasd*): Over Elly? Wat heeft Elly jou gedaan?

YVONNE: Mij niets. Maar de hautaine houding, die zij tegenover. Bill Eisen aan de dag legt, is meer dan affreus.

PEPER: Kip wie leert me kakelen. De ene mislukking dekt de andere.

YVONNE: Meneer! U beledigt me. Mijn hemel, wat doe ik bij zo'n derde rangs gezelschap. Was ik maar bij de opera gebleven. Daar wisten ze tenminste een talent te respecteren.

PETER: En of. De enige, die in de zaal van streek raakte, was het orkest. (*links af*)

YVONNE: Bah, ik walg van die man. En met zo iemand, moet ik een liefdesscène spelen. Maar dit is mijn laatste rol in dit gezelschap. (*rechts af. Men hoort een hevig lawaai achter de coulissen*)

ELLY (*stormt van achter het toneel op*): Politie! Laat in Godsnaam politie komen!

WILLEM (*op als politieman, met een grote hangsnor en een sabel. Aan zijn jas bungelt zijn toneelrol*): Hebt U geroepen, mevrouw?

ELLY: Agent, kom mee. Ze vermoorden elkaar.

WILLEM: Vermoorden? Even mijn boeide raadplegen.. (*kijkt in 't boekje*)

ELLY: Kom mee! (*trekt aan zijn mouw*) WILLEM: Wie vermoorden elkaar?

ELLY: Peter en Bill Eisen.

WILLEM: Wat zeg je? Bill Eisen? Waar is die schurk?

ELLY: In de kleedkamer! (*snelt af*)

MIEP (*van achter*): Wie hebben we daar? Verroest, het is Willem!

WILLEM (*trekt sabel*): Miep geef me de ruimte. Ik ga over tot de aanval.

MIEP: Wat voor aanval?

WILLEM: Op zij Miep. Agent Noppel gaat over tot moord!

MIEP: Rustig Willem. Wie ga je vermoorden.

WILLEM: Bill Eisen!

MIEP: Zeg, wil je wel eens bedaren.

WILLEM: Nooit! Ik ben tot over het kookpunt.

MIEP: Dan koel je nu maar weer af.

WILLEM: Hier is geen sprake van afkoeling. De dood aan Bill Eisen!

MIEP: Willem, je bedaart onmiddellijk of ik roep brigadier Bergsma.

WILLEM: Ik heb maling aan. Bergsma. Als hij hier durft te komen, rijg ik hem aan mijn. sabel.. (*trekt sabel*)

BERGSMA (*van achter uit de zaal*): Wie rijgt Bergsma aan zijn sabel? (*loopt naar het toneel. Evenbeeld van Willem*)

WILLEM: Ik! Kom hier vriend, als je zin hebt de eeuwige jachtvelden te bezoeken.

BERGSMA (*klimt op het toneel*): Wou jij, omgewaaid. kippenbok, mij, Bergsma, het staal tussen de ribben. stoten?

WILLEM: Kom op! Geplukte kalkoen, dan zal ik je aan het schot vast steken!

MIEP (*gilt*): Willem! Hou je bedaard!

BERGSMA (*trekt sabel*): Dat eist wraak; mensen ruimte.

WILLEM: Aha, hier heb ik altijd naar verlangd om jou. een prik in je corpus delirium te geven. Waardeloze diender.

BERGSMA: Waardeloze diender? En dat zeg jij? Waardeloze kastelein! Ik steek je het ziekenhuis in. (*uitval*)

WILLEM (*pareert*): En dat zeg je tegen mij? Jij wordt niet wakker in het ziekenhuis, maar op het kerkhof (*uitval*).

BERGSMA (*pareert*): Mogelijk, maar dan achter jouw begrafenis aan.

MIEP (*lacht uitbundig*): Mense, bezeer elkaar niet. Schei uit, of ik krijg er wat. van.

YVONNE (*van rechts in kimono*): We gaan beginnen,. Zeg halve zachte, wat heeft dit te betekenen? (*loopt tussen de strijders door en knipt de schemerlamp aan*)

BERGSMA EN WILLEM (*beiden staken de strijd. Lopen naar voren... staan naast elkaar, front zaal. Gelijktijdig*): Halve zachte? Wie zou ze daar mee bedoelen? (*kleine pauze*) Natuurlijk! (*wijzen op elkaar*) jou!

YVONNE: Behoren deze idioten bij U.

MIEP: Dat zijn mijn musketiers.

YVONNE: Neem ze dan als 't Ublieft mee, want we moeten beginnen.

BERGSMA: Hoor je wat ze zegt? Idioten.

WILLEM: „Honnie zwak kiekt malle ans". Kom Bergsma, van het toneel. Wij gaan beginnen. Neem maar een borrel van me. (*gaat links af*)

BERGSMA: Ik ga voor in de zaal zitten. Want ik wil dat stuntelige geknoei wel eens zien. (*gaat voor in de zaal zitten*)

YVONNE: Wat een smakeloze vertoning.

MIEP: Hoe kom je er bij? Ik vond ze enig. (*rechts af*)

MULLER (*even op*): Alles klaar? Beginnen. (*links af*)

YVONNE (*gaat aan tafel zitten en legt zichzelf de kaart*) Geld... geld (*legt kaart*) Steeds geld. . . Ik wil geen geld, maar een man (*telefoon rinkelt*) Ja bel maar, ik wil eerst een man (*telefoon rinkelt door*) Alweer geld, bah (*neemt hoorn*) Met het huis van Miss Brown. . . U spreekt met de huishoudster. . . Oh, bent U 't zelf miss Brown. . . De logeerkamer?. . . Ja, die is in orde. U kunt haar gebruik. . . goede avond miss Brown. (*legt hoorn neer*). Eer ik een man in de logeerkamer liet slapen. Moet je zelf zo'n groot bed hebben. . . (*legt kaart*). Ha, eindelijk een man. . . Hij kruist mijn weg. . . Hij komt spoedig, maar gaat ook spoedig weer heen. Waarom? Ik wil een man, die minnen kan en me niet verlaat. De nachten zijn zo lang en het bed is zo koud.

PETER (*van links in avondkleding en tamelijk aangeschoten*): James, drie dubbele overgehaalde schurk. Waar zit je? (*ziet Yvonne*) Alle duivels, hoe komt die roodharige appelschimmel hier? (*hik*)

YVONNE: Ik wist dat je zots komen. (*legt kaart*)

PETER: O ja? (*hik*)

YVONNE: Maar zo spoedig had ik je niet verwacht. (*legt kaart*)

PETER: Dat komt, ze hebben me de Jocky Club uit gebliksemd.

YVONNE: Ik zie bloed. (*legt kaart*)

PETER: Klopt. Ik heb in Eton een kip doodgereden.

YVONNE: De politie komt er aan te pas.

PETER: Een smeris heeft me op de bon geslingerd.

YVONNE: Mannen in 't zwart.

PETER: Fantastisch! Een kolenboer met zijn knecht waren getuige. (*hik*) Maar hoe kom je in mijn flat? YVONNE: U bent verslaafd aan de alcohol.

PETER: Dat ouwe fossiel is kostelijk. (*hik*) Hoe is het mogelijk, dat je zoiets in de kaarten kunt zien? (*hik*) YVONNE: U drinkt dikwijls.

PETER: Mijn ouwe heer zei altijd: de wereld bestaat uit twee soorten mensen: zwoegers en zweters en zuipers en vreters. Bij de laatste soort heb ik me aangesloten. (*hik*)

YVONNE: U bent verloren.

PETER.: Jammer. Wat denk je, zouden ze me wel weer vinden?

YVONNE: Ja, een vrouw brengt je op het rechte pad.

PETER: Dat klinkt bemoedigend. (*hik*)

YVONNE: Het is een vrouw, boordevol met liefde.

PETER: Heerlijk. Waar is ze?

YVONNE: Hier, en U bemint haar ook.

PETER: Hier? (*kijkt rond*) Zijn er nog meer vrouwen in huis?

YVONNE: Nee, ik ben de enige en de ware.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto